

Crisi,...?

De quina crisi estem parlant?

En els darrers mesos, el terme més repetit és el de crisi. Totes i tots parlem d'ella però la pregunta que hauríem de fer-nos és **de quina crisi parlem?** L'economia de l'Estat espanyol va créixer nominalment en el darrer decenni amb una mitjana anual superior al 3% del PIB. En aquest mateix període, els beneficis empresarials es van multiplicar en un 73%, especialment els de les multinacionals.

El model de creixement en aquesta dècada, seguint les directius de la globalització econòmica, es basa essencialment en **l'especulació financera, l'explotació de la immigració, la depredació del medi ambient, la flexibilització de les condicions laborals i el desmantellament dels serveis públics i socials.**

Característiques que es poden visualitzar amb facilitat en el sectors considerats mes "dinàmics": el sector **immobiliari**, el sector **turístic** i principalment el sector **financer**, basat en l'especulació (terres, matèries primeres, armes...), i el **moviment virtual** de capitals. Les grans empreses de l'IBEX 35 en aquest "casino" anomenat borsa, mouen anualment fins a un bilió d'euros, tant com tot el PIB de l'Estat espanyol.

Aquest model de creixement insostenible pel medi ambient, injust i desigual presenta a nivell de l'Estat la següent fallida social:

- Quasi un terç de les llars de l'Estat són mileuristes, és a dir, prop de 5 milions de llars (una llar: 2,1 persones)
- Els salaris han perdut més d'un 5% de poder adquisitiu.
- La població de l'Estat considerada com a pobre se situa en el 20%.
- Els baixos salaris i l'elevada precarietat en el treball, expliquen en gran mesura que la població de rendes baixes hagi augmentat a un ritme superior, el 5,4%, que el tram de població de rendes mitjanes.

A aquesta situació l'anomenaven "creixement, bonança, miracle, etc.", quan **la realitat era ja d'una autèntica crisi per a gran part de la societat.**

En aquest moment, hem de tenir en compte que l'ATUR s'ha situat en el 12% sense que la TEMPORALITAT hagi baixat del 32%. L'IPC ha pujat fins el 5,5% mentre el SALARIS continuen perdent poder adquisitiu. Descendeix el PIB per davall de l'1% i es pretén incrementar la PRODUCTIVITAT, abaratint l'ACOMIADAMENT signant una nova REFORMA LABORAL.

D'altra banda, la **POLÍTICA TRIBUTÀRIA** dirigida a beneficiar el capital amb baixades d'impostos a les grans fortunes i retallades de les cotitzacions empresarials, desemboca en una política de **PRIVATITZACIONS** i desmantellament dels **SERVEIS PÚBLICS** (sanitat, educació, atenció, transports, comunicacions,...) que "paguem" entre totes i tots, com entre totes i tots "posem" els milers de morts i ferits pels **ACCIDENTS LABORALS**.

El capital, els governs, la patronal i el sindicalisme majoritari pretenen que "la seva crisi" la paguem els de sempre: els treballadors i treballadores, estafats laboral i socialment amb les reformes laborals i les polítiques de consum insostenible que han fet desaparèixer el teixit col·lectiu i públic, com a garantia de drets socials per a tots i totes.

No hem d'ignorar que aquest procés d'empobriment de la majoria, consolida la globalització capitalista, des d'una concepció autoritària, repressiva i militarista de la societat, fomentant **l'increment del negoci armamentístic com l'especulació salvatge sobre l'energia i els aliments, condemnant a la fam a milions de persones.**

Aquest procés global de retrocessos l'estem patint de manera molt especial en el cas de l'**Unió Europea**, on assistim a un procés profundament antidemocràtic d'imposició parlamentària d'un tractat/constitució refusat un cop i un altre en referèndum.

Una imposició acompanyada d'altres mesures i directives que juntament amb l'autonomia dotada al **Banc Central Europeu** constitueixen la llavor d'una autèntica **dictadura econòmica**. Ens referim al Tractat de Lisboa referendat pel sindicalisme majoritari per a imposar **la flexibilitat laboral i l'acomiadament lliure**. La directiva Bolkestein que ens imposa el **desmantellament dels serveis públics**. La directiva de la vergonya, directiva del retorn de la immigració, que **restringeix els moviments i els drets de les persones immigrants**. I la més recent directiva de les 65 hores sobre Jornada de Treball que **perllonga la jornada laboral** i elimina la vida social i personal.

Davant a aquesta realitat, necessitem una cultura de la resistència contra el consumisme, contra el creixement pel creixement sense finalitats col·lectives. Necessitem sortir al carrer per aturar aquesta màquina de desordre, injustícies i desigualtats, anomenada economia de mercat o capitalisme i construir, mitjançant la cooperació i la solidaritat, una societat que respecti el medi ambient, el treball digne, el temps de vida col·lectiu de les persones lligat a la producció de bens socials suficients per a totes i tots.

Necessitem mobilitzar-nos en el nostre dia a dia, i caminar totes i tots junts cap una **VAGA GENERAL**.

Crisi,...?

De quina crisi estem parlant?

**CONFEDERACIÓ
GENERAL DEL
TREBALL**
www.cgt.es